

»ANĐELA GLAS«

Novi nosač zvuka sestara milosrdnica
Provincije Navještenja Gospodinova – Split

Raduje nas činjenica da je poslije gotovo dva desetljeća, dijelom u »staroj« i prokušanoj, a dijelom u »novoj postavi«, Zbor sestara milosrdnica iz Splita, predvođen dugogodišnjom zborovoditeljicom maestrom s. M. Mirtom Škopljanac-Maćina, iznjedrio treći svoj samostalni nosač zvuka. I dok će javno, službeno predstavljanje albuma – objavljena u izdanju domaće diskografske kuće »Croatia Records« (CD 6106691; tonski snimatelj i glazbeni producent: Mario Božić; likovno oblikovanje: s. Zdravka Milić; urednik izdanja: Domagoj Bešlić; izdavači: Želimir Babogredac / Croatia Records i s. M. Andrijana Mirčeta / Provincija Navještenja Gospodinova – Split) – zacijelo morati pričekati sretnija i zdravija vremena, činjenica dotične publikacije zahtijeva kraći osvrt na njegov sadržaj i prirodu. Već sâm naziv albuma – »ANĐELA GLAS« – jednostavan, no pamtljiv i značenjem nadasve bremenit, otkriva nam nakane ovoga glazbenoga djela – naime da pjevanom molitvom, a dijelom i orguljskim zvukovljem obilježi i počasti 175. godišnjicu dolaska sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga u Hrvatsku. Upravo *Gabrijelov glas*, koji k tomu odzvanja i iz samoga imena Provincije Navještenja Gospodinova, želi se svojom porukom, poukom

i vokalnom skladnošću članica Zbora pridružiti glasu same Crkve, one koja je, s Marijom na čelu, anđelovu pozdravu spremno odgovorila, a potom ga i nastavila kroz vremena pronositi – u vjeri, nadi, ljubavi i požrtvornosti.

Kazati u muzikološkomu smislu ponešto o publikaciji novoga nosača zvuka jedne ženske redovničke zajednice i osvrnuti se pritom tek na pripadajuće joj glazbene kvalitete bilo bi ne samo manjkavo, nego djelomično i štetno. Naime, Katolička Crkva, napose kroz plejade muževa i žena koji su se Kristu – Bogočovjeku htjeli životom i djelovanjem što tješnje suobličiti, kroz čitavu je svoju povijest vjerovala, razmatrala, cijenila, svjedočila i širila istinu o Bogu kao izvoru same Istine, Dobrote i Ljepote. To nam na svoj način dokazuje i ovaj album, postajući glasom što se, preko arkandela Gabrijela, združuje s korovima anđela i svetih koji u Nebu slave vječno Trojstvo, no također i glasom koji ište postati čujnim i prepoznatim i u vlastitu crkvenom i domovinskom okružju. Tek takav ključ razumijevanja otkriva nam pravu namjeru s kojom bi se netko poput splitskih sestara milosrdnica odvažio odgovoriti na zahtjevnost projekta što ga podrazumijeva snimanje nosača zvuka.

Istina, jednim je dijelom takav »zvukovni nosač« doista dokumentaran, pa i tonsko-svjedočki medij, samim time što je njime za povijest sačuvan jedan od zrelih stadija izvedbe i interpretacije glazbene materije kao takve (u ovom slučaju gotovo sve skladbe tonski su pohranjene kao *live* snimke, u samostanu sv. Vinka i kapeli Navještenja Gospodinova ili pak splitskoj katedrali Uznesenja Marijina/sv. Dujma). Međutim, ona dubinska dimenzija, koja je neophodna nadgradnja svake prave umjetnosti, napose pak one što zvukovno posreduje otajstva utjelovljenja, spasenja i djelatne ljubavi – *in perpetuum*, dok je svijeta i vijeka – sredstvo je boljega prijanjanja uz netom apostrofirane po(r)uke koje Crkva svečano i trajno ispovijeda i živi. Jedino preko toga moguće je uvidjeti da je svako stremljenje izvedbenoj perfekciji, pa i »hvatanju trenutka nadahnuća« (posredstvom dostupne nam tehnike), što je inače hvalevrijedno i u profesionalnom smislu nadasve potrebno, tek sredstvom što boljega služenja i vjernosti Bogu i bližnjemu.

Redovnice Zbora Provincije Navještenja Gospodinova, predvođene znanjem i dugogodišnjim iskustvom svoje susestre M. Mirte Škopljanac-Maćina i uz pouzdanu orguljsku potporu mo. don Ivana Urlića, zasigurno su to ostvarile uspješno i na svoj način prepoznatljivo: korektno, precizno i glazbeno proživljeno, no bez pretenzija ili kakva osjećaja artističkoga nadmetanja s nekim drugim. Također – ne zaboravimo – svoje muzikalne dosege iznijele su sestre u cijelosti u sklopu svakodnevnih molitvenih, radnih i inih obveza.

Njihovo djelo važno je tim više što je osobno, možemo reći upravo intimno pohranjeno i u samoj srži najvećega broja skladbi – naime tekstovima koji su potekli upravo iz perā sestara članica ove redovničke družbe. Sve one – s. Jozefina Cvetić, s. M. Blaga Bunčuga, s. Vilma Šurjak, s. Tomislava Milković – u sugla-

sju sa službenim liturgijskim molitvama (koje se također nalaze u izboru što nam se ovdje nudi), svojim su literarnim vizijama nadahnule domaće naše skladateljice – Šimu Marovića (11 naslova), Anđelka Klobučara (1 naslov) i Mirtu Škopljanac-Maćina (1 naslov) – na uglazbljenja koja će po svemu biti primjerena mogućnostima i specifičnostima ženskoga pjevačkoga ansambla, kako za potrebe obreda tako i one reprezentativne, koncertne. Iako je gotovo čitav glazbeni materijal noviji u smislu vremena nastanka, jasno je uočljiva nit što ga povezuje s izvorštima – gregorijanskim pjevanjem, ali i dvojicom vodećih majstora renesansne polifonijske inspiracije – Giovannijem Pierluigijem da Palestrinom i Orlandom di Lassom. Osim četiriju *a cappella* i dvanaest vokalno-instrumentalnih ostvarenja, nosač zvuka donosi i dvije solističke orguljske skladbe u izvedbi s. M. Mirte: jednostavačnu sonatu Julija Bajamontija i *toccato* Miroslava (Stjepana) Grđana, djela tipične forme i sadržaja kojima se nekada (što je svakako u prikladnim prigodama uputno činiti i danas) obogaćivala dinamika liturgijskih čina. Napomenimo i to da su oba orguljska naslova snimljena na orguljama samostanske kapele Navještenja Gospodinova splitskih sestara milosrdnica, djelu njemačke firme »Laukhuff« (1984.); preostale pak pratnje ostvarene su na nedavno postavljenim orguljama splitske prvostolnice, uratku slovenske orguljarske tvrtke »Škrabl« (2019.).

Iako su sve skladbe (moguće i one orguljske) nastale prigodno – u čast Blažene Djevice Marije i Božjih ugodnika (napose onih iz vinkovske obitelji), odnosno o važnim obljetnicama Družbe – ono što zaključno valja istaknuti jest činjenica da i preko njih (pa i izvan konteksta snimanja dotičnoga nosača zvuka), glazbom zaodjenuto, još upečatljivije odjekuje geslo sv. Vinka Paulskoga: »Neka je u svemu hvaljen Bog!«